

čunalniško kot bazo planinskih poti. Uvajajo številčenje poti; na poti naj bi bila številka zapisana na razdalji okoli 10 minut hoje. Nekaj jih že imajo oštevilčenih.

Na koncu so zapisana razmišljanja urednika Hrvatskega planinarja dr. Željka Poljaka, ki razmišlja tudi o ekološkem gibanju proti markiranju iz dveh vzrokov: prvi je, da markacija kot simbol civilizacije »nagrđuje ljepotu prirode«, in drugi, »što markacije omogućuju nekontroliran prodor ekološki neobrazovanom mnoštvu u sveti hram prirode«. Ali tudi pri nas ni kaj takega?

Zadnji stavek pa je zapisal takole: »Zaključimo, na kraju, da markacijska djelatnost mora što prije preispitati svoju dosadašnju politiku te je na vrijeme prilagoditi ekološkom valu, što prijeti, da izbríše markacije s lica zemlje.«

Na koncu brošure je navedena literatura, kjer sta zapisani tudi naši dve deli (1982, 1988), kot prvo pa je navedeno navodilo za označevanje planinskih steza in poti (Ing. **Ratimir Stefanović**) v založbi Planinske zveze BiH iz leta 1950.

Božo Jordan

Karte hrvaških gorá

Znani hrvaški planinec, alpinist in avtor nekaj knjig o gorah in planinstvu **dipl. ing. Zlatko Smerke** s strokovnimi sodelavci bo v okviru dejavnosti zasebne firme SMAND do konca letošnjega leta izdelal in izdal serijo planinskih kart za planinska območja Hrvaškega Zagorja, Samoborskega in Žumberaškega gorja, Moslavaške gore, Gorskega Kotarja, Severnega in Srednjega Velebita, Istre in Kvamerskih otokov.

Karte bodo natisnjene v merilu 1 : 25.000 in 1 : 50.000.

Na teh kartah bodo zarisane vse markirane poti z oznakami o času vzpona, dolžini in težavnosti poti in višinskih razlikah. Označene bodo tudi krožne poti (transverzale) s kontrolnimi točkami.

Karti Medvednice in Ivanščice sta že izgotovljeni in jih je mogoče naročiti, staneta pa okoli 80 hrvaških kun. Naročiti ju je mogoče na

naslovu založnika: SMAND, 42205 Vidovec, Hrvatska, Cargovec 87 (telefon in fax 685433). Kontaktna oseba je dipl. ing. Zlatko Smerke.

Tomislav Jagacić

društvene novice

V spomin Franciju Kotniku

Iz Ruš smo v uredništvo Planinskega vestnika dobili pesem Bratu in ob njej pismo, ki se nam je zdelo tako lepo, da naj ga preberejo tudi bralci naše revije, da bi razumeli najgloblji pomen te pesmi:

»Dne 12. junija letos sem izgubila edinega brata **Francija Kotnika**, starega 38 let, ki mi ni bil samo brat, temveč človek, ki me je navdušil za gore, ki me je že kot otroka vzgajal in usmerjal v pravem planinskem duhu. Skupaj sva križem prehodila Pohorje, pod katerim sva doma, seznanil me je s svetom skal in moje planinske poti so se ob varnem bratovem spremstvu nadaljevale v Alpah.

Prenekatero lepote, ki jih lahko doživeli le v gorah in jih lahko deliš le s sorodno dušo, sem občudovala in spoznavala s človekom, ki ga cenim in ki mi je bil izredno drag. Bil je mladinski vodnik za poletne in zimske razmere, aktiven v domačem planinskem društvu, zadnja leta pa je s planinstvom seznanjal tudi svojo družino, največ svoji dve hčerki.

Ker se z njegovo izgubo ne morem sprijazniti, bi se mu rada na ta način zahvalila za vse lepote, ki sem jih doživela z njim: namenila sem mu tole pesem.«

Takole je sestra napisala svojemu bratu v spomin:

Bratu

ANDREJA KOTNIK

*Med krošnjami dreves in čez pohorske frate
vodile so najine poti,
v svet tišine: le ptice so in ni ljudi.
Življenja mojega si bil vodnik,
hribovski prijatelj in planinca lik.*

*Čez koroške planine,
kjer najine so korenine,
in tja, kjer žvižg vetra, pogled v globino,
cvetoče skalne steze
in prelet kavke prek strmine:
to je občutek, ki polni duha,
je sla, ki nikdar te ne mine.*

*Zdaj pesem otožno pojejo mi ptice,
zamrl mi je tvoj nasmeh,
tam nekje še cvetijo drobne cvetke
— le spomin na najinih poteh.*

*A ko odidem zopet čez najine steze
v svet planin,
takrat korak svoj v naravi
Tebi v zahvalo podarim!*

In memoriam Alešu Ježku

Kar premajhno je bilo vaško pokopališče za vse, ki smo v vročem julijskem popoldnevu prišli pospremit na zadnjo pot 29-letnega **Aleša Ježka**, prijatelja, alpinista in gorskega reševalca.

Aleš je bil od malega član PD Radovljica, kar ni nič nenavadnega,

saj je odraščal v planinski družini. Starša sta ga vodila v hribe in mu znala prikazati vse lepote in mi-kavnosti gorá. Veliko oporo je imel

v očetu Petru, dolgoletnem reševalcu.

Aleš se ni zadovoljil samo s hojo po planinskih poteh, hotel je nekaj več. V Julijcih so ga zamikale stene, police, stebri in razí, ki zahtevajo celega človeka, izurjenost in hrabrost. S prijatelji se je podal v nedotaknjena zimska pobočja in stene, ki v svoji belini kažejo drugačno podobo.

Plezal je težke smeri v Centralnih Alpah, spoznal je norveške gore in osamelce saharškega Hogarja v Alžiriji.

Ni pa ostal zvest le alpinizmu. Postal je član GRS in bil intenzivno vključen v delo radovljiške postaje GRS. Zaradi znanja, izkušenosti in plezalnih kvalitet je bil v prvih reševalnih vrstah.

S pridnostjo in trudom je družinici ustvaril prijeten dom. Ko bi lahko užival sadove svojega dela, se je

njegova življenjska pot nasilno pre-trgala.

Sadovi tvojega dela so tudi v naših vrstah globoko ukoreninjeni, kot bo globoko ukoreninjen spomin nate. Z nami boš v mislih, ko bomo na naših poteh delili preleste planinskih juter in sončnih zahodov.

Člani AO in GRS
PD Radovljica

Dva dogodka spod Skute

Na ledeniku pod Skuto nedaleč od Kranjske kočé na Ledinah pod severnimi ostenji Grintovcev, Rink, Skute in Dolgega hrbta se je letošnjega 1. julija zbralo več kot 150 ljubiteljev gorá in smučanja, kajti slovenski lovci so v organizaciji Lovske zveze Slovenije, Zveze lovskih društev Gorenjske in Lovskega društva Jezersko organizirali veleslalom za pokale Kristalnega gamsa. Tekmovanja so se udeležili predstavniki 18 lovskih društin ter Triglavskega narodnega parka in Zavoda Kozorog iz Kamnika. Pokali — kristalni gamsi so atraktivni unikatni izdelki iz Steklarne Kozje.

Ob zaključku slavnostne podelitve Kristalnih gamsov in listin so se prisotni poklonili spominu umrlih v prvi helikopterski nesreči pri nas, ki se je 29. junija 1975 zgodila ob reševanju na Ledinah in v kateri so življenja izgubili zdravnik **dr. Gorazd Zavrnik**, pilot **Franc Štajer** in po-

nesrečenec **Ivan Gruden**. Vence in sveče so k obeležju ponesrečenecem na Ledinah položili gorski reševalci, ki jih je vodil **Stane Rotar**.

Franc Ekar

Daljša Slovenska planinska pot?

Planinsko društvo Kranj je dalo na podlagi razprav, tudi v svojem upravnem odboru in na občnem zboru, pobudo za razširitev osrednje Slovenske planinske poti, ki naj bi jo poleg tega na nekaterih odsekih vrnili v prvotno stanje. Upravnemu odboru in predsedniku Planinske zveze Slovenije je sredi julija poslalo pismo, da je podlaga za tak predlog »sprostitve obmejnih območij, dokajšnja množičnost obiskov na tej poti in boljša usposobljenost planincev, ki bi se zeleti na tej poti seznaniti z manj znanimi in enkratnimi planinskimi predeli«.

Kranjčani predlagajo, naj bi šla Slovenska planinska pot s Kamniškega sedla na Okrešelj in dalje prek Savinjsko-Jezerskega sedla na Ledine (Kranjska kočé), nato po obnovljeni poti na Križ oziroma Koroško Rinko, od tod na Kranjsko Rinko, Skuto in do Cojzove kočé na Kokrskem sedlu ter dalje v Dolca, na Kokrsko Kočno in do Češke kočé.

»To je osnovni predlog, v premislek pa dajemo tudi vprašanja vrhov, ko so Velika Koroška Baba, Štegovnik, Virnikov Grintovec itd.«, je napisano v tem pismu.

Vsekakor bodo organi PZS ta predlog natančno strokovno preučili.

Upravni odbor PZS je zasedal na Vršču

Na 6. seji Upravnega odbora Planinske zveze Slovenije letošnjega 17. julija v Erjavčevi koči na Vršču, ki jo je vodil predsednik PZS **Andrej Brvar**, so člani UO precej pozornosti posvetili zapisniku in sklepom letošnje letne skupščine PZS. Prisotni so med drugim menili, da je bila udeležba delegatov na skupščini slaba, kar sicer ugotavljajo predsedniki nekaterih meddruštvenih odborov tudi za udeležbo na sejah meddruštvenih odborov.

Z veleslalomom za pokal Kristalnega gamsa se je 1. julija začela že 18. poletna planinsko smučarska sezona na Ledinah nad Zgornjim Jezerskim

Foto: Franc Ekar

